

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 5382/2019

22.01.2020. године

Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац и Бранка Станића, чланова већа, у парници тужилаца АА, ББ, ВВ сви из ..., и ГГ из ..., као наследника пок. ДД, које све заступа пуномоћник Живко Остојић адвокат из ..., против тужене Републике Србије-Министарства одбране из Београда, коју заступа Дирекција за имовинско правне послове, Одељење у Београду, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 611/18 од 22.11.2018. године, у седници већа одржаној 22.01.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 611/18 од 22.11.2018. године.

Образложење

Делимичном пресудом Основног суда у Новом Саду П 59758/10 од 08.07.2011. године делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца (ДД из ...) и обавезан је тужени да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете исплати укупан износ од 1.500.000,00 динара и то на име душевних болова због умањења опште животне способности 1.000.000,00 динара, претрпљених физичких болова 200.000,00 динара, претрпљеног страха 150.000,00 динара и на име душевних болова због наружености износ од 150.000,00 динара са затезном каматом од дана пресуђења па до исплате. Са вишком прецизираног тужбеног захтева преко досуђених износа па до тражених износа на име накнаде нематеријалне штете тужбени захтев је одбијен. Одбијен је приговор месне ненадлежности и застарелости потраживања туженог.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 3925/11 од 07.12.2011. године преиначена је делимична пресуда Основног суда у Новом Саду П број 59758/10 од 08.07.2011. године у побијаном усвајајућем делу (први и други став изреке) тако што је одбијен тужбени захтев за накнаду нематеријалне штете у износима ближе наведеним у изреци ове пресуде.

Уставни суд Србије (одлучујући о уставној жалби коју је изјавио правни претходник тужилаца ДД) је одлуком Уж 254/2012 од 22.01.2015. године утврдио да му је наведеним првим ставом изреке другостепене пресуде повређено право на правично суђење, пресуда у том делу је поништена и одређено је да исти суд поново одлучи о истој жалби тужене изјављеној против делимичне пресуде Основног суда у Новом Саду П 59758/10 од 08.07.2011. године.

Апелациони суд у Новом Саду пресудом Гж 611/18 од 22.11.2018. године жалбу тужене усваја, пресуду Основног суда у Новом Саду П 59758/10 од 08.07.2011. године у побијаном усвајућем делу (први и други став изреке) преиначује тако што одбија тужбени захтев којим је тражено да се тужени обавезе да правном претходнику тужилаца, пок. ДД, исплати на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због умањења животне активности 1.000.000,00 динара, за претрпљене физичке болове 200.000,00 динара, за страх 150.000,00 динара и за претрпљене душевне болове због наружености износ од 150.000,00 динара са законском затезном каматом почев од дана пресуђења до исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиоци су изјавили благовремену ревизију с позивом на члан 404. став 1. ЗПП (395. ЗПП) због погрешне примене материјалног права.

Апелациони суд у Новом Саду решењем РЗ 9/19 од 11.12.2019. године није прихватио предлог за изузетну дозвољеност ревизије тужилаца по члану 395. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 401. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку-ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 125/04...111/09), који се примењује на основу члана 506. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11...55/14) Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према новелираном члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена уколико вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде штете поднета је суду 25.09.2008. године. Вредност предмета спора је 1.500.000,00 динара.

Имајући у виду да се ради о имовинско-правном спору, који се односи на потраживање у новцу, у коме вредност предмета спора од 1.500.000,00 динара (у противвредности од 17.103,00 евра) не прелази 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија није дозвољена.

На основу члана 404. ЗПП Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**